Τσουρουλός. 1235

«... ὁ Βατάτζης ἔλαβε τὴν Καλλίπολιν τὸν Ἰσ. Βασιλὴν
τρχε προκυριεύσας τὴν Μάδυτον πᾶσαν Νικαίας
τὴν Χερσόνησον τὴν Θρᾳκικὴν ἤτο φρύ- Σελ 269.
ριον τοῦ Κισσοῦ θέσας τρὸς δυσμὰς ὁρίαν τῆς
τοῦ αὐτὸν ἐπαγομένης ὥρας τὸν Ἑβρὸν βορρανα-
τολικῶς δὲ τὸ ὄρος Γάνον, ἔνθα ἐκτίσε ἡ τρίχων
ὁμώνυμον ἔτι ἡ νῦν συμβαίνειν θάλαι τοῦ φύ-
λαξιν αὐτῆς τὸν Νικόλαον Κοτέρζην.....
..... δὲ ἐπιθέλων νὰ παρενοχλῇ
τοὺς ἐν Τσουρουλῷ Λατίνους. Ὁ Ἀσὰν δὲ κατέλα-
βε τὸ τρὸς βορρᾶν τοῦτο τὴν φρουρίνων
χωρῶν. Ἀμφότεροι δὲ νικηταὶ ἐφθάσαν
μέχρι τὴν τρχὴν τῆς Κωνσταμένης τοῦ μέγαν
ἐπαλαιόντες φόβον τοῦ Λατίνους, ἀλλ' ἕνεκα τοῦ
ἐγγίζοντος χρυμῶνος ἐπανέκαμψεν ἑκάτεροι τοῦ
τὰ ἴδια. (1) (2)

---

(1) Ταῦτα ἐγένοντο μετὰ τὴν κηδεγίαν Βατάτζη ἡ Ἀ-
σανηγεμόνος τὴν Βουλγαρίαν
(2) Ἀκροπ. σ. 55 ὁ Γρηγορᾶς σ. 30 ἱστορᾷ ὅτι ὁ Βατά-
τζης κατέπτησε τὴν Θρᾴκην διὰ τὴν ἰδίαν δυνάμεων ὁ-
δαμῶς δὲ μνημονεύῃ τῆς συμμαχίας τρὸς τὸν Ἀσὰν.

1237 Τσουρουλής

Σελ 282. «Ἐχοντες οἱ Φράγγοι ἐις νέας βαΐδας στρατείας (ὅτ Ἀσαν[1] ἠγγόνες τὴν Βλαχίαν ἡ τὴν Νέγκαιαν) ἐξε-χθρεύσαν τὴν ἀγωνα τὴς ὀβέλης Τσουρουλῆς, πῦο βα-βάδους ἔχει αφαιρέσῃ ἀπο αὐτῶν. Διπλώνει δ' τὴν ὀβελεφαντα αὐτοκρατώρας ὁ Ἀσαν, ἠγήκενας Νέ-γκαιαν ἡ Βλαχίαν, τὴν λαΐκὴν στρατιαγέν-τὴν ἐγκόμεις ἡ ἄλλα ἐπχαπίκατα, ἀρκοῦνθα κάμ-μαν ὅβ ὀβελεφαντα ἀχυρωΐρας ὀβῆς.

Ἐν τῇ ὀβῇ ταύτῃ πῶ ἐστρατεύθη ἀπο τὸν Βαβάδον ὁ Μιντέρας Ταρχανειώτης, ἔγραν τὸ ἀγίκα τὸν ἐπὶ τὴς Θρακόφης τὸ βασιλεῦς, ὠν δὲ μαν βρᾶ τὸν μεγάλον δουξεῖτα Θεοδοσιόβ ἐπὶ τὴ νωΐλη αὐ-τὸ δομέστικα Μακεδόνα, ρωμαῖον ἐπὶ ζραπνῆκη ἱκα νόθητι, σαμμᾶς νίκας μεριθέας, ἀχὶ ἐν τύχῃ κάμμαν, ὡ ἤγεν ἦτε, ἡ ἐγκανόθητας ἡ ζραπνῆς. Οἱ δε-λεγάτ ἐνοι αὐτοκράτο κάσῃ δύναμ, αὐβάσαν-τες ἰδία ἐπχαπίκατα, ἀχὶ ἐνφανέσθη ὡς ὅρες τὴν ἀριθμῆτην δύναμιν τὸν ζραπ τὴν ὀβελεφαντων. Ὁ Ἰωάννης Βαβάδος κάθαν τὰ τὴς ὀβελεφαντας σφο-δρᾶ ἐταραχθῆ ἡ ἐδυσφόρησε, καθὼς μαρτύρουν ὅτ: αν ἡ

---

(1) Ὁ Ἀσαν τὴν ὀνομάσαν τὸν κάθε ὀβελεφάντ ὅτ ἡ ἀγία ἦν ἀφέ-ρνῃς τὴν ρίζαν ἡ ἐπέβρεν ὅρες τὰ Βαβάδου.

τόμε αὐτὴ πόλις στρατὸς θὰ χθεσι τὴν Βραΐμη,
πόζει κοντὰ ὁ,τι ἀπέμεινον εἰς ἴαν δύσιμαν ἐσαρ-
χίας. Ἄμα φρονήσει μᾶλλον περὶ τῶν εἰς Ἀνάγη
ὑπόκειν τὸ δὲν ἐσώσουν νὰ βαδίσει. Ἡ βεσίδρα ἐ-
κεῖ αὐτὴ ἐστὶ δὲν ἄμποδεν ἀνεχόμενος. διότι ἄμ-
μεσα ἐλθὼν εἰς Βλαχίαν θὰ ἐσταύρωσεν ἀνάμ-
μεσα τὸ τὸν Δουναβὶν ὅτι ἀπέβαινον τὰ σύμμαχα τῆς, εἰς τὸ-
πον αὐτὸ ὁ ἐπίσκοπος Τυρνόβου. Ἐστὶ δὲν ἀπέκειτο
θὰ ἤθελε ἀπὸ μὲν ἀμμοῦσα ἡ δροσοβαίνει, ἐσυρώσει τὰ
ἐφοδιοπομπεῖα μηχανήματα ἡ διάβασι τὸν ἐφοδιοπό-
ρον τὸν Τσορλοῦ ἀναμμεσὰ Φιλιππουπόλεως ἡ Τυρνόβου. Οἱ δὲ
Ἕλληνες δὲ μόνοι ἐπαφορμήσεις ἡ σχέσεις δύνανται ἐκεῖ
μᾶλλον τόμοι στρατεύσουν διὰ νὰ ἐσύρουσαν ἡ κινη-
ματικότητα. Ἐὰν δ' ἀπομείνει τὸ αἰῶν τὸ Τσορλοῦ
ἀπὸ τὸν μᾶλλον ἴνα ἐπιτυχεῖται αἰῶνος, ἡ οἰκίσις
τῆς Ταρχανειώτης ἀπὸ στρατεύσει βραδύτατα.»

«..... καθὼς ἔχρονον ὁ Βαλδουῖνος ἐπορεύετο εἰς Σημ 333
τὸν Τσορλοῦν τὸ 1240, ὡς ἔλεγεν ἰδὼ ἐν τῷ ἐ-
κεῖνο στρατεύματι, ἔμαθον αὐτὸν ὁ Ἰωάννης ὁ Βε-
ρόιτ ὡς ---»

1240

Σελ. 338 «Ο Βαλδοῦινος θεωρων ἤδη εαυτον ικανως ισχυρον δια της επιστρίας των Κουμάνων, επεχείρησε να αναπτύξη τας θρακικας χώρας ας ασύχεσε προηγουμένως η επεκτείνη τα όρια του κράτους του, αισθανόμενος ότι άνευ επεκτάσεως αυτου δεν ηδύνατο να υπάρξη. Διο το επόμενον έτος 1240 περι τον Μάϊον εκτρατεύει μετα των Κουμάνων κατα της πόλεως Τσουρλου ην επολιόρκησε γενως η καλτερας δι' εξεπόλεων. Φρούραρχος αυτης πτο τότε Σωάννης ο Πετραλίφας, θετιμημένος υπο του Βαλάτου μέγας χαρτουλάριος, ανηρ ανόρξος η παιδιόθεν ησκημένος περι τα πολεμικα. Αλλα δεν ηδυνήθη μεχρι τέλους να αντίτη κατα της υπερφυλίας των Φράγγων η των Κουμάνων, η των εσωτερικων ανταιδράσεων των κατοίκων της πόλεως συνωμοτησάντων κατ' αυτου. Ούτω δε παρέδωκε την πόλιν εις τους Φράγγους, οίτινες ηχμαλώτισαν την εν αυτη φρουραν του Βαλάτου η αυτον τον Πετραλίφαν, η απέτελαν εις Κωνταντινου πολιν όπου εσκλησαν αυτους εις τους οικους (2)

(2) Αυρεσ. 63. Αντιν. 482 Muratt A. σ. 357.

Σελ. 339. Την έναρξιν της πολιορκίας Τσουρλου. ανήγγελεν ο Βαλδοῦινος εις τον βασιλέα της Αγγλίας, Ερρίκον Γ' η εις την γαιαν Δίσιν δι' επιτελης ην ο Μαθαῖος Πάρις καταχωρίζει εν τη χρονογραφία του» (1)

(1) Mathieu Paris T. E' Σελ. 68